

**EVANGELISATIE ONDER
ONZE ISLAMITISCHE BROEDERS
EN TERUGKEER NAAR ONZE WORTELS**

Lezing van Hubert Luns op de studiedag: Europa en de Islam

Onder auspiciën van Het Zoeklicht

op 29 oktober 2011 in Doorn, Nederland

- met geringe wijzigingen en extra toevoeging van noten -

»» Inleiding

Geëerd publiek. Mijn dank dat u met zovelen hiernaartoe bent gekomen, want ik heb voor u een belangrijke boodschap. Ik vind het ook fijn hier te mogen spreken omdat “Het Zoeklicht” één van die organisaties is die Israël een warm hart toedraagt. En zoals misschien sommigen van u uit mijn artikelen voor Profetisch Perpectief hebben kunnen vaststellen, is dat ook bij mij het geval.

Ik ben Rooms Katholiek en veelal hebben die weinig begrip voor de positie van het ‘Oude Volk’ in het land van hun vaders. De ‘eindtijd’ is, was in het Katholicisme taboe, zou een naïeve gedachte zijn, ...en de staat Israël dus óók! Bij Het Zoeklicht ben ik aan het juiste adres - zij schrijft: *“Ons doel is zoveel mogelijk jongeren te bereiken met het Evangelie van Jezus Christus, en hen in bijzonder toe te rusten voor het leven in de ‘eindtijd’.”* Waaraan ik toevoeg: “waarin wij nú leven”.

Ik ben niet de enige Katholiek die pro-Israël is. Zo heeft in 1974 de befaamde columnist en politiek commentator G.B.J. Hiltermann een subliem artikel over de staat Israël geschreven, dat nog niets aan actualiteit heeft ingeboet, en dat ik heb ingekort en op SCRIBD geplaatst. Het is inmiddels door een aantal belangrijke websites overgenomen. Via Google te vinden onder: **“Israël-Arabisch Conflict – Hiltermann”**. Trouwens, de lezing van vandaag kunt u vinden – inclusief de andere verwijzingen waarop ik attendeer, onder de titel: **“Evangelisatie onder onze Islamitische broeders – Hubert Luns”**.

Mij werd éérst verzocht een lezing te houden over de zendingsdrift van de Islam in het Westen, de zogenaamde ‘dawa’. Wist u dat Saoedie Arabië al dertig jaar lang honderd miljoen dollar per maand ter beschikking stelt voor dawa? Daarvan worden moskeeën gebouwd en allerhande activiteiten georganiseerd. Geen sinecure. Toch heb ik gemeend het thema te moeten wijzigen van “Zendingdrift ‘van’ de Islamieten” in “Zending ‘aan’ de Islamieten”.s

»» Lezing – deel 1

Schaamte overvalt mij als ik eraan denk dat Indonesië, die gordel van smaragd, het grootste Islamitisch land ter wereld is. Van de kwart miljard inwoners is 86% Islamiet. Nog geen 6% Protestants (en 3% Katholiek): Is dat de héle oogst die wij de Heer mogen aanbieden na eeuwen kolonisatie? Toen de “Vereenigde Oostindische Compagnie” rond 1600 in Oostindië belandde, was men vooreerst in de handel geïnteresseerd. Niets mocht de ‘winzucht’ schaden. In het Duits hebben ze daar een mooier woord voor: ‘die Geldgier’. Indonesië was dus de triomf ‘der Geldgier’. Ja, bijna iedere poging tot evangelisatie werd door de VOC gedwarsboemd; zelfs het bouwen van scholen werd belemmerd. Men zat er absoluut niet mee in dat de Islam bij het aantreden van de Hollanders zich daar reeds had genesteld.¹⁾ Oók op de Filipijnen waren reeds Islamieten toen de Spanjaarden daar in 1565 arriveerden. Hoogstzelden hebben ze geweld toegepast om de plaatselijke bevolking voor het geloof te winnen. Voor deze tegen Indonesië aanliggende archipel is de situatie net omgekeerd: 89% is daar Christen en slechts 5% Moslim voor een bevolking van thans meer dan 100 miljoen. Dat overziende mogen wij rustig stellen dat Nederland een dure kans heeft verkeken. Niet iets om trots op te zijn.

- Maar nu terug naar eigen land. We kunnen goedmaken wat we in Indonesië hebben verbruid. De velden staan wit om te oogsten! Momenteel bestaat twee tot drie miljoen van onze bevolking uit Islamieten. Die hoge aantallen verbaast u misschien omdat we nu officieel 850.000 Moslims hebben. Echter, de officiële statistieken zijn niet gebaseerd op tellingen, maar gaan uit van schattingen, ...eerder natte-vinger-werk. Al sinds 1995 mag de CBS niet meer enquêteren op etniciteit. Sinds ongeveer 1990 – wat het laatste jaar is waarin nog met enige zekerheid iets bekend was over de aantallen – zijn de cijfers geëxtrapoleerd met als bijkomende veronderstelling dat moslimvrouwen een gemiddelde vruchtbaarheid hebben van 2,1 kinderen, een cijfer waar – dat voel je aan je klompen – geen zier van klopt. Maar ja, bij het CBS drágen ze geen klompen! Ook gaat het CBS ervan uit dat 15% van de tweede-generatie-Moslims van hun godsdienst is afgefallen, wat een absurde veronderstelling is. Sinds een aantal jaren stellen ze de aantallen Moslims in Nederland vast op basis van aselekt verstuurde enqueteformulieren. Maar ze houden geen rekening met hun volstrekt andere mentaliteit: Moslims zijn minder bereid die overheidsformulieren in te vullen en ze hebben tijdens de beantwoording een ander idee van de waarheid... De CBS mag geen gegevens verzamelen uit andere bronnen, zoals huursubsidies en zorgtoeslagen, allerlei uitkeringen, ziektekostenverzekeringen en dergelijke omdat anders de ‘privacy’ zou worden geschonden. Het is Hans Holtrop die dit gesjoemel met cijfers in een correspondentie met het CBS boven water heeft gehaald. Andere bronnen waren er niet. Voor het parlement is dit blijkbaar oninteressante materie, want zover ik weet is dit nog nooit punt van discussie geweest.

Er ligt een uitdaging op tafel. Ik citeer uit een recent interview met Xavier Lemoine, gepubliceerd in “Famillie Chrétienne”.²⁾ Lemoine is burgermeester van een voorstad van Parijs. Zijn woorden zijn op mij toegesneden, en alhoewel hij vanuit zijn typisch Franse ervaring spreekt, is het volledig van toepassing hier in ons vaderland:

¹ “Mission Interrupted – The Dutch in the East Indies and their work in the XXth century”, a symposium edited by Dr W.H. van Helsdingen (former chairman of the East-Indian People’s Council) and Dr H. Hoogenberk – Elsevier # 1945 (p. 94). Mission Interrupted is a severe abridgment of a Dutch version, the English version based on 26 authors of whom 12 were Professor. A conclusion: “Public opinion might have wished differently (as concerns the christianisation of the indigeneous population of the East Indies), but its voice was not heard in the oligarchic ruling circles.”

² « Islam: Un défi historique pour les chrétiens de France », interview de Xavier Lemoine, 50 ans, par Jean-Claude Bésida dans « Famille Chrétienne » du 21/05/2011.

«« De immigratie? (zei hij in antwoord op een vraag) Er bestaat maar één oplossing voor dat probleem ... en wel zéér urgent: **de evangelisatie van de Moslims!** (...) Tegenwoordig telt Montfermeil veertig verschillende nationaliteiten. Mijn stad lijkt op Seine-Saint-Denis, een departement met anderhalf miljoen inwoners waarvan een derde uit vreemdelingen bestaat, het tweede derde uit Fransen zonder oorspronkelijke roots in Frankrijk en ten laatste: gewone Fransen, maar die vergrijzen en trekken weg. Trouwens de eerste twee groepen zijn twee keer zo vruchtbaar als de laatste. (...) Momenteel staan we voor een fysieke en metafysische uitdaging. Om te beginnen is er een geloofsafval in het Frankrijk dat haar door God gegeven roeping miskent. (...) Frankrijk kent haar roeping niet meer, maar ondanks alles blijft die bestaan. De geloofsafval is oorzaak van een culturele en historische bewustzijnsvernauwing. Op zijn best is het een miskennis van onze eigen geschiedenis; op zijn slechtst is het een geest van een onophoudelijk schuldcomplex, een zich excuseren voor wat onze geschiedenis uitmaakt en een minachting voor onze cultuur, ... alsof ons land nooit iets goeds tot stand heeft gebracht. (...)

Er zijn twee opties:

- ofwel zullen de demografische verhoudingen, via het spel der democratie, Frankrijk op een weg brengen zonder raakpunt met zijn geschiedkundig verleden, zijn cultuur en ziel – en heden ten dage zijn alle ingrediënten aanwezig om dit scenario waar te maken;

- ofwel is nu voor Moslims in Frankrijk de tijd gekomen om de persoon van Jezus Christus te leren kennen, Zoon van de Vader, ware God en waar mens – waardoor de zaken een geheel andere wending kunnen krijgen. (...) Wat ik ook als burgemeester tot stand mag hebben gebracht (het opzijzetten van de communisten), en de situatie vereiste dat, zie ik dat niet als een gedane zaak. Want er moet nóg een barrière worden genomen: de evangelisatie. (...) Een ingrijpende herziening is vereist ten aanzien van de kwaliteit van ontvangst die wij de personen hebben toebereid die uit de Islam komen. God zal ons daarop oordelen! **De Moslims moeten tegenover zich echte bidders vinden, áánbidders (in geest en waarheid, die kunnen knielen zoals zij knielen).** Moslims zijn ook veeleisend ten aanzien van het zedig voorkomen en respect voor het leven. (Onze moraal moet zich ook tonen in onze kleding en vrijetijdsbesteding, en abortus dient te worden afgezworen.) (...) (Om succes te boeken) moeten wij op het niveau van hun aspiraties staan. (...) Jezus Christus uitdragen is voor een Christen de normale routemap, waar hij zich ook mag bevinden. Maar gezien de belangen die thans op het spel staan en de confrontaties die in het verschiep liggen, heerst er nu een bijzondere urgentie. Als Christen dragen we een historische verantwoordelijkheid voor onze broeders en zusters die in de Islam zijn grootgebracht. Laten we deze niet uit de weg gaan! »»»

Het is daarom schreindend dat de enig politieke beweging in Frankrijk die de evangelisatie aan Moslims hoog in het vaandel heeft staan, een beweging is met de welluidende naam “AMEN” (Arrêtons le Massacre des Enfants à Naître, of “Stop de slachting van het ongeboren kind”), een nog jonge organisatie in 2008 opgericht.

•• In de dawa wordt voortdurend gehamerd op de vermeende superioriteit van de Islamitische cultuur tegenover onze westerse verdorvenheid. Daarin scoren ze, zeker bij de niet onderlegde persoon. Theologisch is hun boodschap simpel: er is één God en Mohammed is zijn profeet. En zeggen ze: omdat Mohammeds openbaring de laatste is, worden hiermee alle vorige openbaringen, dus ook die van Jezus, overschreden.

De Islam is vooral een religie van het doen, waarbij alle aspecten van het leven in een continue nabootsingspoging van Mohammed zijn geregulariseerd. Niet voor niets heetten ze vroeger Mohammedanen. Het woord islam betekent ‘totale onderwerping’, afgeleid van het

Arabische woord 'taslim'. In die onderwerping heb je de 'onderwerper' en de 'onderworpen', niet zelden tot aan de verschrikkelijke betekenis van het woord. Aldus is de man onderworpen aan Allah en de vrouw aan de man. Taslim is wel beschreven als voor Gods Macht staan alsof je een levenloos instrument bent, een dood lichaam in de handen van een grafdelger. Dat is de kern van de Islamitische praktijk. Meestal kijkt een Moslim verbaasd als je vraagt: "Waarom geloof je?" Zijn beste antwoord: "Omdat Allah het mij gebiedt." De Islam is daarom vooral op de geloofspraktijk, de praxis, gericht, op het juiste doen in plaats van het denken.³⁾

De Islam is een allesoverheersende cultuur. De Moslim is er héél gevoelig voor als je zijn cultuur aanvalt. Zijn trots en lichtgeraaktheid zijn buitengewoon groot en die ontvlambaarheid - een náár trekje - wordt door hem als hoogst bewonderenswaardig gezien. De Moslim heeft een identiteit die hij ten koste van alles zal verdedigen!

Kritiek is ook helemaal niet nodig, want wij hebben de Blijde Boodschap in onze tas, een positieve boodschap van liefde. Voor Christenen EN Joden staat het vaderschap – en de Liefde van die goddelijke Vader – vooraan, want zegt David: "*U bent mijn Vader, mijn God.*"⁴⁾ Binnen de Islamitische leer staat ieder mens alléén voor God, als een huurling die rekenschap aflegt. Dat verklaart misschien waarom de parabel van de verloren zoon Moslims zo sterk aanspreekt. Frappant detail: Mohammed heeft zijn natuurlijke vader nooit gekend. Opvallend is dat in de Koran uitsluitend Gods ongenaakbare Majesteit aan bod komt, maar Zijn vaderlijkheid is daar onbekend. De openbaring van Gods oneindige Liefde, dat in het woord vader verscholen ligt, laat in het Islamitisch universum verstek gaan. De Liefde Gods, áls die al bestaat binnen de Islam, is één van de vele facetten van Gods onkenbaarheid. Zeggen ze: "*Zijn kenbaarheid ligt voorbij de horizon der horizon.*" Natuurlijk komt Allah's Liefde naar voren in de opsomming van zijn 99 namen, waarbij de eerste twee: 'Ar-Rahman' en 'Ar-Rahim' 'de Barmhartige' en 'Genadevolle' betekenen, titels die aan de daar toen levende Christenen zijn ontleend, net als overigens de naam Allah.⁵⁾ Het Islamitisch concept dat met die naam verband houdt, is natuurlijk wat anders. De kwestie is dat Allahs liefde wel kan worden bezongen (de 99 namen worden gezongen), maar dat de betekenis daarvan binnen de Islam beperkt is. Ook in het Christendom wordt Gods Liefde en barmhartigheid bezongen: "*Aan Uw dienst wil ik mij wijden, — 'k*

³ Naar verluidt heeft de Islam zich aanvankelijk tegen het Soefisme gekeerd, omdat de mystiek, die het Soefisme eigen is, tot minder aandacht voor de uiterlijke godsdienstplichten zou leiden. Soefisme vertegenwoordigt de devotie kant van de Islam en behelst het nastreven van een directe persoonlijke ervaring met God. Het kent een breed spectrum van richtingen. Soefi's hebben meestal nadrukkelijk aangedrongen op de noodzaak van het correct naleven van de Islam (shari'a), om kritiek bij voorbaat de mond te snoeren. Veel leraren hebben gewaarschuwd voor het najagen van extatische ervaringen als van een op zichzelf staand doel. Toch werd deze raadgeving niet altijd opgevolgd zoals bij de Dervish broederschappen. Deze zoeken illuminatie of 'dhikr' (de eenheid van het object en subject van het zijn) door het afsnijden van lichamelijke impulsen. Daartoe gebruiken zij een verscheidenheid aan technieken waarvan de wervelende dans het meest bekend is, die wordt beoefend door een Dervish broederschap de Mawlawiya geheten.

⁴ Ps. 89:26. Nota bene: pas bij David begint in de Bijbel het vaderlijke aspect van God op de voorgrond te treden.

⁵ Volgens het oude boek "Arabische Himyaritische Martelaren" kwam het Christendom naar het land van Himyar (Jemen) dankzij de eunuch die door de apostel Philip was gedoopt. (Hand. 8:26-40) In de 3e eeuw werd Najran aan het episcopaat van Qatar toegevoegd, een stad die op 600 km van Mekka ligt tegen de grens aan van het huidige Jemen. Aan het begin van de 5e eeuw ging de grootste stam in Himyar, de Bani Al-Harith ibn Ka'ab, over tot het Christendom. Aan het begin van de 6e eeuw kreeg Najran een bisschopszetel. Het bovenvermelde boek bevat een brief die door een zekere Simeon al-Arshami in juli 524 is geschreven. Het boek gaat terug tot de 12e eeuw en bevindt zich in de bibliotheek van de Syrisch Orthodoxe Kerk in Damascus. Arshamis brief gebruikt de volgende aanhef: "In naam van Allah, de Barmhartige, de Genadevolle", wat voor de meeste koranhoofdstukken exact hetzelfde openingsvers is. Via Google is het oorspronkelijke Arabische document te vinden onder de titel: "Arab Himyarites Martyrs". Voor meer details, zie onder Google: "[Uitgangspositie van het Christendom binnen de Vroege Islam](#)".

Heb Uw liefdestem gehoord!"⁶⁾ Ja, maar wéten we 't ook? Alleen als we het zelf hebben, kunnen we het uitdelen. De meesten worden door onverschilligheid, verveling en desinteresse gedreven, terwijl inwonende Liefde brandt als een vuur. Woont de liefde in ons? Wie zich door de liefde laat beroeren is tot veel in staat en alleen hij kan instrument zijn om harten van steen in vlees te veranderen.

Men hoort vaak dat de Koran op de oude Sinaïtische wet is gebaseerd. Maar een nauwkeurige analyse brengt aan het licht dat van de 400 verzen waar melding is van de wetten van Mozes, in geen enkel geval sprake is van de kern der zaak, die van de goddelijke wet.⁷⁾ Ze worden genoemd zonder consequenties voor de levenspraktijk. Daaruit moet wel worden geconcludeerd dat ze niet werkelijk deel uitmaken van hun ethiek. Dat wil niet zeggen dat de gewone man, Islamiet, ze niet kent en ze niet opvolgt, want de tien geboden zijn in ieders hart geschreven. Wie weet niet dat God de eerbiediging van het leven wil? Wie weet niet dat Gods Heilige Naam moet worden geëerd? Wie weet niet dat we niet mogen stelen, moorden en liegen? Zelfs een kind weet dat, zelfs beter dan menig volwassene.⁸⁾ Het is daarom mijn vaste overtuiging dat overal, dus ook binnen de Islam, mensen zitten met hun hart op de juiste plaats, die reeds Christen waren voordat ze het zelf wisten en alleen gedoopt hoeven worden en hun Heer en Redder leren kennen. Op dit principe ook is Israëls Yad Vashem Holocaust Herdenkingsmonument gebaseerd, dat er rechtvaardigen zijn onder de heidenen, die waard zijn om geëerd te worden.⁹⁾

Wat ik zojuist heb gezegd is niet vanzelfsprekend, en daarom dat God op een speciale manier moest aangeven dat Cornelius en zijn familie erbij hoorden. (Hand. 10) Cornelius, een heiden, wordt een rechtschapen en Godvrezend man genoemd. Hij behoorde tot de 'onreinen', we zouden nu kunnen zeggen 'de Islamieten', maar desondanks heeft God hem in het visioen aan Petrus 'rein' verklaard.

Als we naar Romeinen 8 kijken, waar sprake is van de geest van kindschap die ons Abba doet uitroepen en ons doet beseffen dat wij samen met Christus erfgenaam zijn, dan zie ik het eerder zo: als 'weder' aangenomen kinderen van God, zoals God dat ook met Israël heeft gedaan: lo-amni wordt amni, niet mijn volk wordt mijn volk. (boek Hosea) De volkeren zijn als Kaïn, kind van God en kind van Adam, die ging zwerven. Dat is ook het verhaal van de verloren zoon. Is hij ooit niet-zoon geweest? Neen toch! Niettemin moest hij weer als zoon worden aangenomen in de betekenis van mede-erfgenaam. Derhalve lees ik de bekende tekst uit Johannes 1:12 met het woordje 'opnieuw' er tussenin gevoegd:

⁶⁾ Combi-zangbundel, gezang nr. 442 (Johannes de Heer).

⁷⁾ Voir à ce propos "Petit guide du Coran : Tout ce que vous devez savoir de ce que dit vraiment le Coran" de Laurent Lagartempe - Editions de Paris # 2003. Description: « Quant à la religion islamique, elle est très mal connue par le grand public, car l'image que nous en donnent les traditionalistes, qu'ils soient musulmans ou leurs suiveurs occidentaux, est complètement faussée par « l'islamiquement correct » qui essaie d'interdire toute approche historique sérieuse. Avec ce livre, on a une approche qui s'affranchit de ces oeillères et permet d'y voir clair. »

⁸⁾ Volgens Hebr. 8:10-11 en Jer. 31:33-34 zullen op een gegeven moment Gods wetten in ieders hart staan geschreven en hoeft alsdan niemand een ander voor te houden: leer God kennen! Dat betreft niet de Tien Geboden, maar al het andere volgens Leviticus 10:10 waarin het geestelijk leiderschap wordt opgeroepen onderscheid te maken tussen het heilige en het onheilige, tussen het onreine en het reine – wat nodig is tot aan het moment dat de wetten in ieders harten staan geschreven. De gehele juridische corpus wordt wel het ontbrekende tiende gebod genoemd. Want goed geteld zijn het er geen tien maar negen. Toch heten ze conform Deuteronomium 4:13 de "Tien Geboden".

⁹⁾ One of Yad Vashem's principal duties is to convey the gratitude of the State of Israel and the Jewish people to non-Jews who risked their lives to save Jews during the Holocaust. The Yad Vashem Remembrance Authority grants the title of 'Righteous Among the Nations' to the few who helped Jews in the darkest time in their history. Primo Levi, who survived Auschwitz, describes his rescuer during Worldwar II, Lorenzo Perrone (If This Is A Man): "I believe that it was really due to Lorenzo that I am alive today; and not so much for his material aid, as for his having constantly reminded me by his presence... that there still existed a just world outside our own, something and someone still pure and whole... for which it was worth surviving."

“Die in Zijn Naam geloven, gaf Hij het vermogen (opnieuw) kinderen van God te worden.” En staat niet in de eerste Johannesbrief (32:28-3:3): *“Ieder die het goede doet (zoals de hoofdman Cornelius) is ook kind van God.”*

Voor evangelisatie onder Moslims moeten harde noten worden gekraakt, want het is voor een Moslim gevaarlijk van geloof te veranderen omdat hij daarmee vanuit hun perspectief een onvergeeflijke zonde tegen Allah begaat en ook een misdaad tegen de mensheid. Ibn Warraq heeft in 2003 een boek gepubliceerd met meer dan 35 getuigenissen van afvalligen, de zogenaamde ‘murtadds’. Het heet “Leaving Islam: Apostates Speak Out” (De Islam de rug toekeren: apostaten spreken vrijuit). Op de omslag staat: *“Zijn misdaad was verraad – desertie uit en verraad van de gemeenschap waartoe hij behoorde en waaraan hij loyaliteit was verschuldigd; zijn leven en bezittingen waren verbeurd verklaard. Hij was een dood lidmaat dat geamputeerd moest worden.”* Zelfs als hij lijf en goed behoudt, we leven tenslotte in Europa, dan nóg wordt hij geconfronteerd met de totale uitsluiting – hij wordt een outcast, uit zijn familieverband gerukt en zijn leefgemeenschap. Aangezien de culturele identiteit voor de Moslim, aangeduid als de ‘Oemma’ – een begrip dat ten nauwste samenhangt met ‘solidariteit’ – véél belangrijker is dan die van de nationaliteit, is die uitsluiting altijd een traumatische ervaring.

Op een blog stond deze typische reactie:

«« Omar schreef: Christenen evangeliseren wereldwijd. In mijn ogen als Moslim is dat sowieso een grote bedreiging en ongevraagde inmenging. Dat Christenen hun eigen geloof hebben, is prima hoor. Heb daar absoluut geen probleem mee, maar wel als ze de families van mijn broeders en zusters trachten te vernietigen. Wij vragen niet om het Christendom. Ze moeten ons daar niet mee lastig vallen. De familie-eenheden vormen de basis van ons volk. Als je familieleden gaat bekeren leg je daarmee een bom - ongelooft/misleiding - onder de wortels van de aanhangers van de Islam. »»

Voor westerlingen die Islamiet worden, en dat zijn er tegenwoordig heel wat, ligt dat anders. De prijs die ze daarvoor moeten betalen is gering. Onze nationaliteit: bah! Onze Christelijke identiteit: bah! (Ik spreek van een tendens.) Volgens schattingen van het Centraal Bureau voor de Statistiek en het Landelijk Platform Nieuwe Moslims bekeren zich ieder jaar ongeveer 500 Nederlanders tot de Islam. Andersom hooguit tientallen. Inmiddels claimt men zo’n 12.000 nieuwe Moslims, waaronder een groot aantal rasechte vaderlanders. Op 20 juli was er op Netwerk een interview met een gewone Haarlemmer die zich door zijn contacten met medegevangenen in de jeugdgevangenis tot de Islam had bekeerd en nu Abdelkrim heet. Hij woont sindsdien, devoot en super-enthousiast, met zijn door de imam¹⁰ aangereikte vrouw bij zijn vader in. Het gebeurt niet zelden dat mensen in de gevangenis tot de Islam komen. Dat is één der speerpunten van dawa. Nou vraag ik u: Hoeveel Islamieten zijn door een medegevangene Christen geworden? Laat ik het zo stellen: mij is daar niets van ter ore gekomen.

••• De lakmoesproef voor de ware Christen is of hij anderen door zijn getuigenis aanspoort Christen te worden. Ons christenzijn is zouteloos en dat hebben deze bekeerlingen tot de Islam haarfijn aangevoeld. Ga op de bressen staan, roept de profeet Ezechiël. (Ez. 22:30, Ps. 106:23) Een lachtertje voor Nederland anno 2011! Wie durft een geïslamiseerde wijk binnen te gaan en op fatsoenlijke en liefdevolle wijze te evangeliseren? Tenslotte, geloof ik, zullen we het moeten hebben van de tot het Christendom bekeerde Islamieten, die hun oorspronkelijke cultuur en wijze van doen door en door kennen.

¹⁰ Een imam gaat voor in de gebeden in de moskee, geeft religieus onderwijs en leidt rituelen bij geboorte, huwelijk en overlijden. Hij is ook een aanspreekpunt voor de mensen uit zijn omgeving.

Daarin ligt het verschil tussen evangelisatie “*onder onze Islamitische broeders*” in plaats van “*aan de Islamieten*”. Alhoewel we zeker niet moeten toegeven aan de onredelijke eisen, die op knechting uit zijn van onze cultuur en politieke waarden, moeten we ze wel als Israëls broedervolk zien en als broers en zusters van ons. Zou God Ishmaël niet liefhebben, Abrahams zoon? Het ultieme argument waarom wij onze medemens moeten liefhebben, is dat God die mens liefheeft. Allen zijn we kinderen van de Ene God en daarom is iedere oorlog broederoorlog.

Omdat een bekeerde Islamiet huis en haard verlaat, is belangrijk dat hij zich ‘thuis’ voelt in zijn nieuwe omgeving. Indien engelen zich verheugen over iedere bekeerling, moeten wij dat zeker doen. Als een kandidaat voor de Islam een moskee binnenstapt, gebeurt het dat hij een beetje olie op zijn hand krijgt. Dat vind ik een prachtig gebaar. Dat hoeven wij niet na te doen, maar het is wel illustratief. Het begint met ‘wees in de ander geïnteresseerd’. Laat hem merken dat hij erbij hoort. Ben betrokken en moedig hem aan. Laat Christus niet alleen in ‘zijn’ hart wonen, maar laat zien dat Christus ook in ‘ons’ hart woont. Die hulp kan materieel zijn: bijvoorbeeld met het zoeken van alternatieve woonruimte omdat hij in zijn eigen buurt wordt uitgespuugd.

In een radioprogramma tijdens Kerst 1986 heeft de bekende Israëlitische diplomaat Pinchas Lapide († 1997), die een belangrijke rol speelde in de Joods-Christelijke dialoog, enkele treffende gedachten geformuleerd over het vreemdelingschap:

«« De mens is een vat vol tegenstrijdigheden, een wandelende contradictie. Hij stoot de medemens af, en trekt hem tegelijkertijd aan. Hij is bang voor de een en heeft de ander nodig om zijn eigen ik te vinden. Tussen deze polen van afstoting enerzijds en anderzijds een bijna magische aantrekking die de vreemdeling op hem uitoefent, beweegt zich de liefde tot de vreemdeling die ons wordt geboden, én die merkwaardige vreemdelingenhaat.

Froemede, het oude middelhoogduitse woord, waarvan het woord ‘vreemd’ is afgeleid, betekent: de ander, die ver weg is van mij, de *vér*-verwijderde. De Romeinen noemen hem ‘hostis’, waarbij de vreemdeling dan bijna automatisch tot vijand wordt. Hostis is het woord, dat vreemdeling en vijand in zich verenigt. De Grieken zijn op dit punt nog erger: voor hen is de vreemde de ‘barbaar’, wat slechts minachtende spot inhoudt en die tenslotte het doelwit wordt van regelrechte haat.

In de Bijbel, echter, is dat anders. Daar begint de hele geschiedenis van de mensheid met het vreemdeling zijn, vooral van zijn Schepper en vervolgens van zijn complete omgeving. “*Waar ben je, Adam?*” met deze vraag van God begint de geschiedenis van de mensheid. En Adam kruipt, als elke vluchteling en vreemdeling, achter struikgewas om zich te verbergen.

Het is álles wat de medemens tot een anderssoortige, tot de ander maakt. De taal, de zeden, het uiterlijk, later ook de religie. Met andere woorden: Hij is anders dan ik, en dan is het slechts een kleine psychologische stap naar de consequentie: Hij is gehéél anders, dat wil zeggen hij is de ander, die ik niet ben en ook niet wil zijn. Dan komt het natuurlijk van de horizontale verschillen in taal, religie en zeden direct tot verticale waardeoordelen. Ik ben goed, en degene die anders is, is derhalve slechter. Natuurlijk, dat anders zijn is door God gewild. Er zijn geen twee mensen onder de zon identiek, want elk individu is de onnavolgbare drager van Gods beeld.

Het is onze taak, om de vervreemding te overwinnen, om nader tot elkaar te komen. En de Talmoed trekt de consequentie: Er zijn geen vreemdelingen, er zijn slechts mensen die elkaar nog niet werkelijk hebben ontmoet. Dat betekent dat elke vreemdeling een potentiële vriend is, mits ik de moed heb me voor hem open te stellen. Openstellen in de mooiste, psychologische zin, om hem in zijn van God gewilde anders-zijn te accepteren. Dan houdt hij op vreemdeling te zijn.

Daarom onderscheidt de Joodse traditie drie categorieën van vreemdelingen. De eerste is neutraal [ger], staat boven het gewoel, leeft echter in een Joods milieu en neemt de Joodse wetten in acht. Dan is er de vreemdeling [nochri], die prikkelend, stimulerend, inspirerend aanwezig is. Hij is de creatieve vreemdeling, wiens verschijnen een middel tegen geestelijke verslapping is en die nieuwe spankracht verleent. **De derde is de vijandige vreemdeling [sar]. Hij verbreidt angst, weigert om ook maar iets van zichzelf prijs te geven en komt alleen maar om te nemen, niet om te ontvangen.** Alle drie komen ze in de Bijbel voor, meestal met de stilzwijgende uitdaging aan het oude Israël hen te ontvreemden en tot vrienden te maken. »»

Vervolgens gaat Lapide in op het vreemdelingschap van Abraham en het Joodse volk als geheel, dat telkens vreemdeling was in een vreemd land. Voordien een straf wegens zondig handelen - denk aan Kaïn - is het nu Bijbelse pedagogie. Zegt hij: *“Steeds wordt ons daarom in de Bijbel gezegd: De Heer onze God (...) heeft de vreemdeling lief (...) daarom zult ook gij de vreemdeling liefhebben, want ge zijt immers zelf ook vreemdeling geweest in Egypte!”* (Deut. 10:17-19)¹¹⁾

••• Als ik in sommige van mijn artikelen de agressieve kant van de Islamitische ‘ideologie’ belicht, zoals in “Groen is de Nieuwe Kleur Zwart” (te vinden via Google), is dat niet uit vreemdelingenhaat. Maar we moeten wél de feiten kennen! Tijdens het koloniaal bewind volgde de rijksoverheid het principe dat de constitutionele vrijheid van godsdienst ook voor Indonesië gold, maar dat de Islam een aantal sociale doelstellingen herbergt die binnen de Nederlandse opvattingen niet als godsdienst tellen, met de kanttekening dat niet zou worden geaanzeld met harde hand op te treden indien de staatsorde dat vroeg.¹²⁾ Deze opvatting kan ik achterstaan mits met wijsheid en schroom in praktijk gebracht. (En juist dát ontbrak tijdens het koloniaal bewind: ik denk vooreerst aan de gruwelijke slachtpartijen eind 19^e eeuw onder het drieste duo Van Heutsz en Van Daalen, waaraan ook Rost van Tonningens vader¹³⁾ meedeed.) In mijn artikelen heb ik vooral de politiek-maatschappelijke demarcatielijnen willen tekenen zonder af te doen aan mijn voorliefde voor de Moslim als medemens. Uit die voorliefde zijn een aantal van mijn artikelen in het Arabisch op SCRIBD geplaatst.

¹¹ “Het bezit van de waarheid: het einde van de dialoog – Gedachten over wet en liefde in de hebreeuwse bijbel ‘de vreemdeling in uw poorten’ – Messiasverwachtingen bij joden en christenen” door Pinchas Lapide – Ten Have, Baarn #1989 (pp. 46-51). Oorspronkelijke titel “Können wir die Fremden lieben?”

¹² Ik citeer uit “Mission Interrupted” (pp. 95-96): “This Islam policy, as conceived by Snouck Hurgronje and adopted by the Government, chiefly consists in a vertical division of Islam into two parts. One part is the religion in a western sense. This remains free in accordance with our entire constitutional system. This point is strongly emphasised: it is not permissible to argue that, since our Moslims in the Dutch East Indies are slack observants of their faith, they should be made subject to rules and regulations in all sorts of matters closely touching their religion, if to do so happens to be desirable from the government’s point of view. This would contravene the principle of freedom of religion that should on no account be violated. Islam, however, is more than a religion in a western sense. It is a system, not only regulating the relationship of Man toward the Supreme Being, but also all social relationships among the followers of Islam. From a western point of view this is not religion and therefore the principle of unlimited freedom cannot be applied to this part of the system. Higher general interests such as the protection of the native population or assertion of the Government’s authority may make intervention necessary. Resistance to such intervention should be put down, if need be, even by force of arms, for here the Government may act with a clear conscience and it should not brook any flouting of its authority in the pursuance of its lawful task, be the offenders “clothed in a venerable religious garb”.

¹³ De rol van Meinoud Rost van Tonningen (1984-1945) met betrekking tot de Waffen-SS in Nederland is bijzonder belangrijk geweest. Hij was de jongste zoon van KNIL-generaal Marinus Bernardus Rost van Tonningen.

Winston Churchill was een visionair ten aanzien van de Islam. Zijn opvatting steun ik voor de volle honderd procent, waarbij ik wél onderscheid maak tussen het individu en het systeem. Churchill schreef over de verlamme invloed van de Islam in zijn boek “The River War” uit 1899:

«« Hoe verschrikkelijk is de vloek die het Mohammedanisme op zijn volgelingen legt! Behalve van fanatieke razernij, gevaarlijk in een mens als bij optredende hondsdelheid, is er sprake van een verschrikkelijk fatalistische apathie. Ondoordachte gewoonten, slonzige landbouwsystemen, trage handel en onzekerheid over eigendomsrechten bestaan overal waar de aanhangers van de profeet neerstrijken en de dienst uitmaken. Een ontaarde zinnelijkheid ontnemt het leven van zijn gratie en verfijndheid, vervolgens van zijn waardigheid en onaantastbaarheid. Het feit dat de Mohammedaanse wetgeving elke vrouw als absoluut eigendom van de man beschouwt, zowel kind, echtgenote als concubine, maakt dat de slavernij pas tot uitsterven zal zijn gedoemd als het Islamitisch geloof als heersende macht onder de mens zal hebben afgedaan. Individuele Moslims kunnen weliswaar uitstekende kwaliteiten tonen. Duizenden worden dappere en trouwe soldaten in dienst van het koninkrijk: sterven dat kunnen ze! Maar de invloed van deze religie verlamt de sociale ontwikkeling van haar aanhangers. Er bestaat geen sterker remmende kracht ter wereld. Verre van uitstervend is de Islam een militant en op bekering gericht geloof. Het heeft zich al verspreid over Centraal-Afrika, onverschrokken strijders voortbrengend bij elke stap. En ware het niet dat het Christendom door de sterke armen van de wetenschap wordt beschut – de wetenschap waartegen zij zich vergeefs had verzet – dan zou de beschaving van het moderne Europa daaraan ten gronde zijn gegaan, net als de beschaving van het oude Rome. »»¹⁴⁾

Er dient bij zoiets altijd onderscheid te worden gemaakt tussen de persoon en het systeem waartoe hij behoort. Mensen, die binnenin een systeem zitten, hoeven de lelijke kantjes daarvan niet te zien, want altijd worden het ‘gezicht’ en de ‘werkelijkheid’ angstvallig gescheiden gehouden, zelfs voor betrekkelijke insiders.¹⁵⁾ Was Jorge Zorreguieta, de vader van prinses Maxima, nu wel of niet medeplichtig aan de wandaden van het regime Videla toen hij in die periode minister van landbouw was? Dat verband moet eerst nog worden bewezen, in het bijzonder of hij bewust de andere kant uitkeek. Achteraf praten is makkelijk. Nog steeds woedt de discussie of de geallieerde top van de details van de Nazi-vernietigingskampen afwist en op welk tijdstip tijdens de oorlog dat besef doordrong (het schijnt pas heel laat). Iedere persoon is voor zijn eigen handelen en de intentie die daarbij hoort aansprakelijk. Destijds waren veel communisten overtuigd van de zegeningen van de door de Satanist Marx verkondigde principes.¹⁶⁾ En toch is het communisme een van de meest rotte systemen die de mensheid ooit heeft voortgebracht.

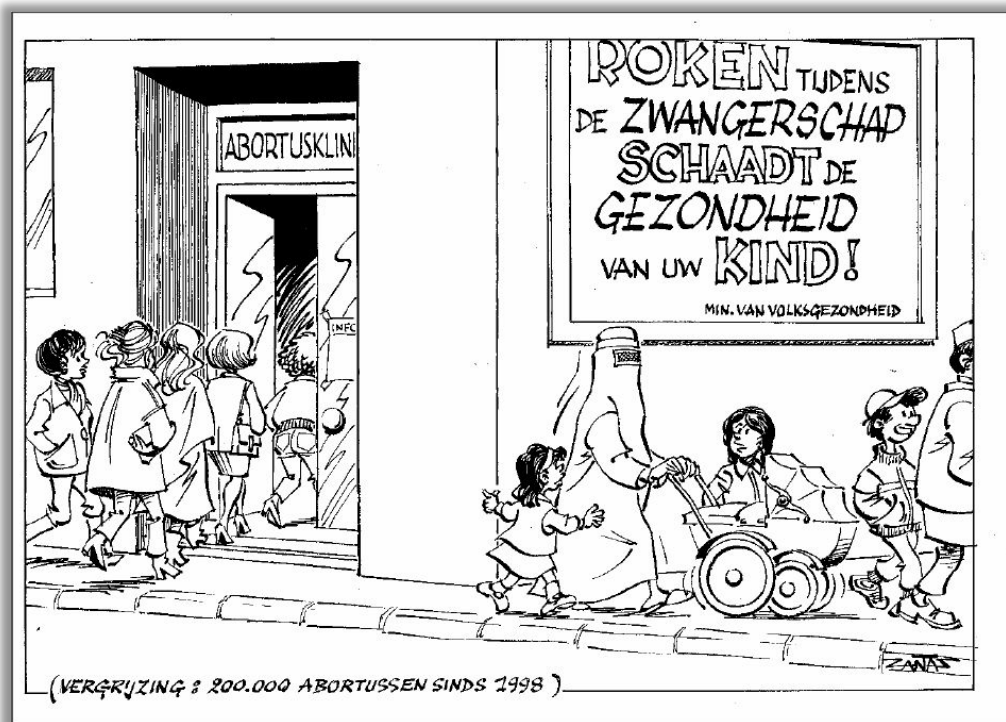
¹⁴⁾ “The River War” door Winston S. Churchill – Longmans, Green & Co., London # 1st ed. 1899 (Vol. II pp. 248-50).

¹⁵⁾ Terrible things done by governments or institutes are normally couched in veiled language in order to keep hidden what is going on. A perfect illustration of this process is shown by the decision making process in the top of the German government concerning the extermination of all Jews, which objective was never openly stated. On 16 July 1941, Hitler addressed a meeting of ministers, including Reichsmarschall Hermann Göring, at which the administration of the occupied Soviet territories was discussed. He said that Soviet territories west of the Urals were to become a “German Garden of Eden”, and that “naturally this vast area must be pacified as quickly as possible; this will happen best by shooting anyone who even looks sideways at us.” On 31 July 1941 Göring gave a written authorisation to SS-Obergruppenführer Reinhard Heydrich, Chief of the Reich Main Security Office (RSHA) to “make all necessary preparations” for a “total solution of the Jewish question” in all the territories under German influence, to co-ordinate the participation of all government organisations whose co-operation was required, and to submit a “comprehensive draft” of a plan for the “final solution of the Jewish question”. (“The Origins of the Final Solution” by Christopher R. Browning - University of Nebraska Press # 2004 [pp. 309, 315]. The quotations are from Martin Bormann’s minutes of the meeting, which were presented in evidence at the Nuremberg War Trials.)

Zelfs als wij in de ander de ons vijandig gezinde vreemdeling zien, die angst verbreidt, die weigert om ook maar iets van zichzelf prijs te geven en die alleen maar komt om te nemen, niet om te ontvangen, zelfs dan staan wij voor de uitdaging die ander te ontvreemden en tot vrienden te maken. Des te meer voor anderen die ons in principe vriendelijk gezind zijn. Daarmee doel ik op Islamitische individuen, die in ons land zitten, alhoewel zij tot een ons vijandig gezind systeem behoren, een systeem dat in een wedstrijd der altaren ons westers model opzij wil schuiven.

En als wij niet opkomen voor onze waarden, zullen zij daarin slagen óók!

Einde deel 1

¹⁶ Het boekje "Marx & Satan", door Richard Wurmbrand midden zeventiger jaren geschreven, toont overtuigend aan dat Marx een Satanist was. In 1965 getuigde Wurmbrand na zijn vrijlating uit de Roemeense gevangenis, waar hij door de communisten omwille van zijn geloof werd gemarteld, voor de Internal Security Subcommittee (Subcommissie Binnenlandse Veiligheid) van de Amerikaanse Senaat. Daardoor kreeg hij internationaal bekendheid. Hij heeft zich na zijn vrijlating geheel ingezet voor de vervolgte kerk, waar ook ter wereld. Een journalist, David Aikman geheten, schreef in 1979, een proefschrift aan de Universiteit van Washington onder leiding van Donald Treadgold, redacteur van de Slavic Review en een vooraanstaand historicus van de Sovjet Unie. Het heette "The Role of Atheism in the Marxist Tradition" (de rol van het atheïsme in de Marxistische traditie). (beschikbaar op SCRIBD) Aikman nam Wurmbrands conclusies heel ernstig, en in zijn eigen onderzoek van Marx, Engels en Lenin vond hij extra gegevens die in dezelfde richting wezen.

»» Lezing – deel 2

Wij komen nu aan het tweede deel van de lezing.

- We hebben kunnen vaststellen dat voor een Islamiet zijn overstap naar het Christendom niet alleen een stap is naar een ander geloof, maar ook naar een andere cultuur. Hier in Nederland zullen ze, daar ontkom je niet aan, hun cultuur met de onze vergelijken.¹⁷⁾ Pas nadat wij zijn teruggekeerd naar onze oorspronkelijke waarden, bestaat hoop op succes in de verkondiging van het Woord onder onze broeders. Laten we het eens anders zien: dacht u dat de Heer der oogst de arbeiders zegent in een zogenaamd Christelijk land dat tot afval is gekomen, dat door en door corrupt is geworden - als bij een hond die tot zijn braaksel keert? **Daarom gaan we het nu hebben over de terugkeer van Nederland naar de vaste grond van haar behoud.**

Een droom komt mij in herinnering van een bevriende kennis van mij, zo'n veertig jaar geleden. In een pikdonkere ruimte lag een vrouw bewusteloos op de grond, in grote nood door de verpeste lucht die er hing. Haar mond lag vlakbij de drempel waaronder een beetje frisse lucht kwam, net genoeg om in leven te blijven. Plots werd de deur opengegooid en was de zaak gered. Die vrouw moest Nederland voorstellen en degen die de deur opengooid was natuurlijk Christus.

Dit sluit aan bij een oud-vaderlandse traditie, zoals uiteengespleet in mijn artikel "Isaac Da Costa - De Komende Opwekking". De 19^e eeuwse Isaac Da Costa zag met groot verlangen uit naar Christus' Wederkomst. *"Ons aller wachtwoord is: Zie Hij komt. Wij weten niet wanneer Hij komt, maar moeten gereed zijn als Hij komt."* Een memorabele uitspraak is:

«« Dat de Joden bekeerd worden wenst ieder Christen, dat zij ten laatste bekeerd zullen worden geloven vele Christenen, maar dat zij dit zullen worden onafhankelijk van de Christelijke kerk, op een afzonderlijke wonderdadige en heerlijke wijze die God zich ten hunne opzichte heeft voorbehouden en zij also onmiddellijk door God weder tot heerlijkheid zullen komen, is vele Christenen nog tot een ergernis, ja dwaasheid. »»

Van Da Costa's messiaanse verwachting voor Israël was men niet gediend, des te minder voor wat betreft zijn messiaanse verwachting voor Nederland. Samen met Hermann Friedrich Kohlbrugge (1803-1875) en Philippus Jacobus Hoedemaker (1839-1910) had Da Costa een onverwoestbaar geloof in Neerlands bijzondere plaats in Gods heilsplan. Op zijn gedenkteken in de Nieuwe Kerk te Amsterdam staat: *"O Nederland! Gij zult eens weer het Israël van 't Westen worden! God zal uw Kerk met licht omgorden, uw Koningen met Davids eer!"* Da Costa ging zelfs zover dat hij dichtte: *"Nog eenmaal zal zich alles buigen voor Holland onder Jesses vaan."*¹⁸⁾ De God van Israël was voor hem tevens de God van Nederland; beide naties hadden een eigen plaats in Gods heilsgeschiedenis. En inderdaad, nergens ter wereld hadden de Joden *"...eene zoo verkwikkende herbergzaamheid gevonden, als in dit eenmaal van de God van Israël zoo ruim gezegende Hervormde land."*

Da Costa was ervan overtuigd, een overtuiging die ik ten volle deel, dat God met Willem van Oranje voor de zaak van Nederland een verbond had gesloten waarin God *"...de kerk van Christus met Nederlands volk en Nassaus prinsenslam verbinden wilde tot een drievoudig snoer, hetwelk niet licht verbroken worden zoude."* ...hetwelk gekend is als God, Vaderland en Oranje. In dit verbond, zo vond Da Costa, werd Nederland uitzonderlijk begenadigd omdat haar kerk door God werd uitverkoren. Het huis van Oranje kreeg de roeping om Neerlands kerk te behoeden en in te staan voor haar roeping.

¹⁷⁾ In een land als Iran ligt dat principieel anders, want daar is de overheersende cultuur Islamitisch.

¹⁸⁾ Jesse was David's vader en voorvader van Jezus.

Da Costa was geen eenling. Na Da Costa, Kohlbrugge en Hoedemaker volgden er meer met een gelijksoortige boodschap. Ik denk aan Herman Otto Roscam Abbing (1874-1939) en Hermanus Hofman (1902-1975). De Hervormde predikant Abbing geloofde in het herstel van kerk en staat in Nederland. In 1923 sprak hij *“op last van de Allerhoogste”* uit: *“Zo wordt Nederland het middelpunt van een opwekking die zich uitbreiden zal over de ganse aarde, alom waar het Evangelie maar gepredikt werd tot een getuigenis onder alle volkeren.”* In 1934 zei hij in de toespraak *“Opening der tijden”*:

«« Maar er is meer! Nederland wordt niet opgericht om daarna weer in te zinken en onder de voet gelopen te worden. Het blijft opgericht om een toevluchtsoord te zijn tijdens de vreselijke nacht (van goddeloosheid) die over de wereld zal komen. Nederland wordt dus voorbereid om gedurende die periode te overnachten. Emden was een toevluchtsoord tijdens de inquisitie in de Reformatorische eeuw. Onder de anti-Christ echter zullen de vervolgingen zich heel veel verder uitstrekken. Vandaar dat het toevluchtsoord zoveel groter zal zijn. »»

Dominee Hermanus Hofman worstelde omstreeks 1930 met ons land en volk voor Gods aangezicht en gaf een getuigenis dat juist nú actueel is geworden:

«« Ik zag dat ons vaderland gelijk een rijp korenveld was en Gods woord was: *“Slaat de sikkel aan, want de oogst is rijp geworden.”* Ik begreep: Dat is het einde van Nederland. Ik moest bekennen dat God rechtvaardig was, maar ik kon de ondergang van mijn volk niet aanschouwen. Het was voor me, of ik tussen de levenden en de doden stond. Aäron nam op Mozes' bevel een wierookvat. Maar ik, wat moest ik beginnen? Alles was verzondigd, wij hadden geen rechten, geen aanspraak op barmhartigheid. Dat was dus een afgedane zaak. Maar daar alles ontviel, bleef Gods Verbond over en daar ben ik op gaan pleiten: wat zult Gij dan met Uw grote Naam doen? Zult gij dan gans een voleinding maken? Dat kán toch niet. Dat duldt Uw glorie niet! Toen ben ik tweemaal beantwoord: *“Ik heb uw aangezicht aangenomen in deze zaak”*, en *“Ik zal u uw bede geven.”* Toen heb ik, terwijl alles zwart was van het oordeel Gods, de aangezichten der mensen betrokken waren als een pot (op het vuur, dus asgrauw) en men ten einde raad was van ellende, het wederkeren naar God gezien en ik heb een nieuw Holland zien verrijzen, waar recht en gerechtigheid woonden en Gods Woord weer de plaats innam zoals God dat wil in staat, kerk en maatschappij. Ik ben vervuld geworden met een onuitsprekelijke blijdschap. God weer terug in Holland; Christus' Koninklijk ambt hersteld; ons volk weer één! Ik ben van blijdschap en zielevreugd als weggezonden en heb daarna nog kort geslapen. Toen ik wakker werd beefde ik over mijn gehele lichaam. Daniël zegt: toen was ik enige dagen krank. (Dan. 8:27) »»

Zoals uit Da Costa's woorden blijkt zal Nederland samen opgaan met Israël, de staat Israël (dat laatste stond hem ook al voor ogen). Samen zullen zij tot leven gewekt worden als in het visioen van het dorre-doodsbeenderen-dal. Samen zullen zij in deze benarde tijd, de tegenwoordige, lichtbakens zijn en ieder voor zich een beveiligd erf. Dan zal men van Nederland met recht kunnen spreken van het Israël in het Westen. Hoe wonderbaarlijk zijn Gods wegen. Hoe genadig bovenal.

•• **Een hereiking is thans gewenst:**

“Alles zag zwart van het oordeel Gods.” zei dominee Hofman. Dit brengt de abortusplaag voor ogen, een door en door laffe daad. Al die weerlozen die in de veilige haven van de moederschoot worden omgebracht - ik moet er niet aan denken! De berijmde psalm 31:13 gaat: *“Ik ben voor hen gelijk een dode, weg uit hun oog en hart. Om mij heeft niemand*

smart. O God, wie heeft mij nog van node? Ik ben door elk vergeten, als afval weggesmeten.”

De Islamitische zelfmoordaanslagen op onschuldige burgers zijn afschuwelijk en in elk opzicht verwerpelijk. En de Islamitische verheerlijking daarvan nog erger, maar de schandelijkheid van abortus slaat alles. (U weet, de Islam is een abortusvreemde cultuur.) Een zelfmoordterrorist heeft nog lef. Die van een arborteur is ver te zoeken. En laten we wel wezen: het ongeboren kind is de onschuld zelve, immer onschuldiger dan de rest.

De uiteindelijke rechtvaardiging van de verheven rol van de nog ongeboren mens ligt in de simpele constatering dat elk mens afzonderlijk naar Gods beeld is geschapen. Het menselijk leven is heilig omdat het vanaf zijn oorsprong de scheppende daad van God omvat, en voor altijd een speciale band met de Schepper houdt, zijn enig doel. (Donum Vitae) God kent het eerste vaderschap, wat tot uiting komt als Eva uitroept: *“Ik heb een man ‘van God’ gekregen!”* Het menselijk ouderschap is dus een afgeleid ouderschap.

De onsterfelijkheid van de menselijke ziel is uitgangspunt in de meeste religies. De mens wordt instinctief gedreven door de wens naar onsterfelijkheid, een hoger doel in het leven en het geluksstreven. Deze drie ingrediënten ontmoeten we in de meeste religies. Hierin onderscheidt de mens zich van het dier. Wat de onsterfelijkheid betreft is duidelijk dat het vergankelijke nooit het onvergankelijke kan voortbrengen. De mens moge dan wel de condities bepalen waaronder het biologische leven tot stand komt, maar toch is iedere keer een bijzondere daad van God vereist, een ‘wonder’, om de onsterfelijke ziel daarin tot stand te brengen. De zielen zijn in alle eeuwigheid het voorwerp van Gods gedachte en lieflijke gevoelens van zijn vaderhart geweest, zielen die te bestemder tijd vanuit het niets worden getrokken. De ziel is door de Vader gewild en geschapen, die een mens creëert om Hem te dienen. Kijk, de meesten hebben daar geen weet van. Zij menen dat ze hier zijn door een ‘menselijke’ wil. Dat is niet het geval. Er zouden heel wat mensen hun bestaan op God richten als ze wisten dat hun bestaan niet toevallig is, dat zij elk een bijzondere, door God gewilde opdracht hebben, uit Liefde... (van Jeanne le Royer, alsook uit een boodschap van Jezus aan Françoise.)

Met de abortus-hecatombe heeft de wereld een trieste mijlpaal bereikt. Volgens sommige berekeningen is het aantal gelegaliseerde abortusslachtoffers 100x dat van de Holocaust toen een wanstaltige zes miljoen Joden omkwamen. Dit zijn de offerandes van ongerepte schepseltjes. Gods geduld in het toelaten hiervan betekent niet dat zijn geduld eindeloos is en dat Hij de trotse veroorzakers vrijuit zal laten gaan.¹⁹⁾ Oók de slachtoffers hebben een stem in het kapittel: *“Mijn ziel kleeft U achteraan; Uw rechterhand ondersteunt mij. Maar dezen, die mijn ziel zoeken tot verwoesting, zullen komen in de nederste delen der aarde.”* (Ps. 63,9-10; 139,15) Omdat het een door de overheid gesanctioneerde misdaad is, zal God de naties straffen die dit blijven doen. De eerste stap tot een glorieus herstel is afschaffing van de abortuswetgeving en die van de euthanasie.²⁰⁾ Meen niet dat zwijgen onschuld dekt! Maar nóg is het niet te laat. Ga op de bressen staan opdat God de inwoners en het land niet uitroeie, opdat God Nederland zegene als bij een rijkbesproeide tuin, als bij een altijdborrelende bron. (Jes. 58:11-12)

•• Niet alleen de verschrikkelijke abortusplaag, maar ook de verloedering staat in het geding. Onderstaand gedicht is in Oud-Turnhout in de bussen gegooid, zo meldde De Telegraaf van 27 juli 2008. Kennelijk doelde de dichter op het dieptepunt toen in Neder-

¹⁹⁾ Hierbij bedoel ik niet de vrouwen die abortus ondergaan, alhoewel ook zij van Gods plan afwijken.

²⁰⁾ Zie mijn artikel **“Seksualiteit en Voortplanting - Hubert Luns”** waarin de ontwikkeling, die heeft geleid tot de hedendaagse seksuele onttaarding, in kaart wordt gebracht.

land, want die aanstaande zaterdag zouden hoogwaardigheidsbekleders en een aantal ministers meevaren in de jaarlijkse 'homoparade' in de Amsterdamse grachten. Een beschamende vertoning!

Aan Holland

*dat géén Nederland meer is
auteur onbekend*

***Plat, plat Holland,
vol porno en complexen.
Het puriteinse Nederland
is nu een vunzig ledikant
waarin wormen seksen.
Van Groningen tot Westerscheld
werdt gij Europa's vuilnisbelt;
het stinkt er en het zweert er.
O land van mest,
een buil van pest,
O Efteling voor geseksiteerden.***

***Laf, laf Holland,
hoereerders zonder erven.
Uw land was ooit een kindervieg,
maar kinderen zijn nu ongerief,
dus moeten zij maar sterven.
In hart en nieren decadent,
blijft gij voorlopig overend
als witgekalkte graven.
Van Zuid tot Noord
is 't kindermoord,
en nergens hoor ik Rachel klagen.***

De apostel Paulus zegt het aldus:

«« Allen die door hun ongerechtigheid de waarheid onderdrukken (...) hen heeft God prijsgegeven aan hun onreine begeerten. Zij hebben de goddelijke waarheid verruild voor de leugen en de schepping geëerd en aanbeden in plaats van de Schepper. Daarom heeft God hen overgeleverd aan ontterende hartstochten. Hun vrouwen hebben de natuurlijke omgang verruild voor de tegennatuurlijke. Eveneens hebben de mannen de natuurlijke gemeenschap met vrouwen opgegeven en zijn in lust voor elkaar ontbrand: mannen plegen ontucht met mannen. »» (Rom. 1:18-32)

Joop Braakhekke, een buitengewoon sympathiek man en een bekend homoseksueel, zei in een interview: "Mijn vader, een echt natuurmens, vond dat homoseksualiteit wél 'tegen-natuurlijk' was. Dat is het ook, zelfs in mijn ogen. Normaal is: mannetje, vrouwtje en dan samen kindertjes krijgen." ²¹⁾

Er wordt altijd gepraat over de 'seksuele geaardheid', implicerend dat iemand er niets aan kan doen dat hij zo is en dat we hem daarom in de openlijke uitdrukking van zijn geaardheid moeten toejuichen. Maar men vergeet erbij te zeggen dat de seksuele voorkeur ook een kwestie van ontwikkeling is en dat gunstige omstandigheden gestimuleerd moeten

²¹⁾ Marjolein Hurkmans interviewt vier bekende Nederlanders onder kop: "Mam, ik ben homo...". Interview met Joop Braakhekke (70) - Relatie: "ja, al 45 jaar met Wim". In weekendbijlage van "De Telegraaf" nr 24 (10/16-06-2011) onder thema 'vrouw'.

worden om onze jeugd in goede banen te leiden. Die ontwikkeling kan reeds in de moederschoot beginnen. Hoe reageert het kind in zijn onderbewuste als de moeder ‘zeker weet’ dat ze in verwachting is van een meisje ... en het kind blijkt een jongetje te zijn! ²²⁾ Er is onderscheid tussen emotionaliteit en seksualiteit. Het een volgt niet noodzakelijk uit het ander. Op elk potje past een dekseltje, en dat kan tot opvallende combinaties leiden, maar wél man en vrouw. En als iemand zich niet kan bedwingen, waar ik begrip voor heb, wordt het daarmee nog geen respectabele uitingsvorm. De maatschappelijke aanvaarding van homo’s, en al dies meer, als zijnde een fatsoenlijke uitdrukking van het menszijn is fout, goed fout. ²³⁾ Het wettelijk gesloten homohuwelijk is God een gruwel. Ieder heeft recht op zijn eigen leven, maar laat dit soort dingen alsjeblieft discreet gebeuren! Wat nu plaatsvindt gaat alle perken te buiten. Het heeft ook kwalijke gevolgen door een wat ranzige vriendjespolitiek met een funeste invloed op politiek en rechtspraak. Ik verklaar mij nader.

Na zijn benoeming in 2002 tot secretaris-generaal van Justitie, een functie die invloed heeft op het reilen en zeilen van de rechterlijke macht, werd Mr. Joris Demmink door vooraanstaande media zoals de NOS en De Telegraaf van pedofilie beschuldigd. Hans Laroes, hoofdredacteur van het NOS Journaal, noemde daarbij man en paard. In zijn brief van 20 januari 2004 aan de Raad voor de Journalistiek staat letterlijk (ANP bericht) : ²⁴⁾

«« De media spreken steeds over “*een topambtenaar van Justitie*”. Minister Donner dreigt alle media voor de rechter te slepen die de ambtenaar nader identificeren. Ik kon mijn ogen niet geloven. Een minister, zeker van Justitie, kan dit toch niet maken? Maar er kan geen misverstand over deze verontrustende ministeriële verklaring bestaan. (Even verderop:) Ook de woordvoerder van minister Donner, Annemarie Stordiau, kondigt een stevige reactie van Justitie aan. (Dan komt Laroes tot de volgende conclusie:) De media gaan er vervolgens vanuit dat Justitie nu het Journaal gaat aanpakken omdat wij de ‘topambtenaar’ veranderd hebben in “*de secretaris-generaal*”. De minister had nog zo gezegd dat “*hij dreigt met juridische stappen als de naam van de betrokken ambtenaar openbaar zou worden gemaakt.*” »»

In het Haarlems Dagblad van 4 juli jongstleden stond een interview met de oprichter van Chipshol, de Heer Jan Poot: “*Wel ben ik hogelijk verwonderd dat Hans Holtrop, een erudit die veel publiceert en journalist Micha Kat, afgestudeerd in de klassieke letteren, al jaren ongehinderd en ongestraft op hun website stellen dat s.g. Demmink een pedofiele moordenaar is.*”

Ik heb ergens gelezen dat 80% van de pedofielen homoseksueel is. Ook niet onlogisch, want de stap van pederastie ²⁵⁾ – wat in die kringen normaal wordt bevonden – naar pedo-

²²⁾ De homoseksuele geaardheid, gebaseerd op een prenatale conditionering van het individu die, om een voorbeeld te noemen, is getraumatiseerd toen de moeder tijdens haar zwangerschap werd verkracht of buitenechtelijke seksuele relaties had, is door Nelly Astelli-Hidalgo vanuit haar artsenpraktijk in Chili beschreven in “*La Guérison des Blessures Reçues dans le Sein Maternel – le fruit de tes entrailles*” (De genezing van verwondingen opgelopen tijdens de zwangerschap), dat uit het Spaans is vertaald door pater Alexis Smets s.j. – Editions Saint Paul, Versailles, France # 1993 (hfst. 8). Professor Astelli-Hidalgo vertelt over haar twintigjarige ervaring in wat zij de dienst van innerlijke genezing noemt. Zij is niet de enige die zich hiermee heeft beziggehouden. De Capucijner Monnik Emile Lebel en Zuster Yolande Bouchard van het Kind Jezus zijn in het begin der jaren tachtig in Cacouna in de provincie Québec met een bediening begonnen, in wat ‘le Cénacle’ heet, voor de genezing van allerlei soorten traumata die door het kind werden opgelopen tijdens de zwangerschap.

²³⁾ Mensenrechten van lesbische vrouwen, homoseksuele mannen, biseksuelen en transgenders (LHBT’s) krijgen hoge prioriteit in het mensenrechtenbeleid van het kabinet-Rutte. Dat bleek uit de mensenrechtannota die minister Rosenthal van Buitenlandse Zaken op 30 maart 2011 naar de Tweede Kamer stuurde.

²⁴⁾ “De Demmink Doofpot”, bijlage 3 (p. 119).

²⁵⁾ Pederastie is dat een oudere heer seksueel verkeer heeft met een adolescent.

feliciteit is een kleine. Wanneer gaan we deze Augiasstal opruimen?! Natuurlijk heeft Demmink naar hartelust 'vriendjes' benoemd op hoge posten bij Justitie. Ik herinner mij minister van Veiligheid en Justitie Piet Hein Donner, die Demmink tegen beter weten in had benoemd, over deze affaire tegen het NOS-Journaal zeggen: "Men zegt waar rook is, is vuur. Welnu: er is niet eens vuur!" Het wordt tijd dat men dit serieus aanpakt en dat Justitie op een correcte wijze gevolg geeft aan de gedeponeerde aanklachten tegen Demmink waarin sprake is van knapenverkrachting. Trouwens, premier Mark Rutte heeft vriend en vijand verbaasd toen hij vorig jaar in een interview met Opzij, een ultra-feministisch weekblad, vertelde dat het hem speet dat hij niet biseksueel is en dat hij thuis graag bloot rondloopt. (Indien niet biseksueel, wat dan wel?) Dat soort uitspraken is een premier onwaardig. Moeten we aan dat soort mensen het schip van staat in handen geven? Hoelang blijft deze charade voortduren?

Onderdeel van de algemene verloedering is de niet aflatende stroom vuiligheid die via het open riool in onze huiskamers stroomt. Vaders en moeders, wanneer verheft u uw stem tegen de immoraliteit van de televisieprogramma's!? ...die met een voortdurende stroom extreem geweld, verseksing, satanische muziek, leugen en demonie onze jeugd wil afbrengen van de weg die ten hemel leidt. O arme jeugd, o arme mensheid die zwelgt in een 'anti-de-Tien-Geboden' festijn.

Ik ben tegen censuur in de klassieke betekenis, want dan krijg je type discussies over een kwartboezem mag wel, een halve niet, ...en wat is dan wel een kwart? Tenslotte zouden de naaktbeelden uit onze parken verdwijnen tot zelfs de Rubensschilderijen uit onze musea. De enig juiste manier is dat een omroep op haar totale gamma wordt afgerekend. Indien druipend van de perversiteit zullen de verantwoordelijken, en de omroep waartoe zij behoren, als paria's worden behandeld, als het uitschot, als de superpooiers van ons land. Dat werkt. Dat garandeer ik u.

••• Ik hoop dat het besef doordringt dat niet alleen een persoonlijke verootmoediging nodig is. Zoals Jan van Barneveld in zijn boekje "Eindtijd Israël en de Islam" zegt: ²⁶⁾

«« De Iraanse president Mahmoud Ahmadinejad roept (voor het forum der naties) de volken van de wereld op zich aan Allah en zijn geboden [sharia] te onderwerpen. (...) Een bijbels antwoord is niet gegeven en wordt niet gegeven. Integendeel, de kerken gaan 'in dialoog' in plaats van te verkondigen dat Jezus Heer is! Het is voor de kerken Opwekking « óf » Oordeel. Anders gezegd: Verootmoediging en bekering « óf » een Islamitische tsunami die over ons heen spoelt. »» ²⁷⁾

Er rust een collectieve schuld op ons, waarvoor diep berouw nodig is. Als ik vroeger de navrante details van Demmink aan vrienden vertelde, bespeurde ik vaak wat wrevel alsof men liever in zijn beschutte koker bleef waar alles zo braaf en mooi is, alsof men zich

²⁶⁾ "Eindtijd Israël en de Islam" door drs. Jan van Barneveld, bekend van onder andere "Om Sions wil niet zwijgen" en "Israël onze oudere broeder" – Uitgeverij Het Zoeklicht, Doorn # 2009 (p.74).

²⁷⁾ In het politiek verkeer tussen naties doet een Islamitisch leider een formele oproep tot bekering naar de Islam. Indien daar geen gehoor aan wordt gegeven is dat een casus belli. Ook dit is dawa, en dat gaat terug tot de begintijd van de Islam. In het verkeer tussen individuen is de vreemdeling, de niet-Moslim, een vriend totdat hij de pogingen van de Islamiet om 'terug te keren' tot het ware Islamitische geloof afwijst; pas op dat moment wordt hij een kafir (kaffer) en onmens. In Sura 40:35 staat: "Zij (de kaffers) die zonder autoriteit Allah's tekenen (de koranverzen) afwijzen, die hen ter ore zijn gekomen, worden bovenmatig door Allah en de gelovigen (Islamieten) gehaat." Telkens, tot vervelens toe, ja ad nauseam, worden kaffers in de heilige boeken van de Islam vervloekt. Er staat 'terugkeer tot het geloof' omdat volgens hun leer ieder als Moslim geboren wordt, maar door zijn opvoeding is afgeweken; als zo iemand weigert 'terug te keren' wijst hij zijn ingeboren affiniteit af en is daarom vervloekt. Zie van ondergetekende: **"Een Door de Bijbel Gestempelde Cultuur"**.

eraan wilde onttrekken om – ieder op zijn eigen en bescheiden manier – iets te doen. Want kennis schept ook een zekere verantwoordelijkheid, een verantwoordelijkheid die ik nu, mijn geëerd publiek, op uw schouders leg, waarbij gebed heel belangrijk is, want onze mogelijkheden om direct in te grijpen zijn gering. Toch, we hebben het met zijn allen laten gebeuren. Het is daarom dat ik het deksel van de beerput licht, een beetje maar – niet om de roddelpers aan te moedigen. Ik weiger dan ook vragen te beantwoorden die uit zijn op pikante details. Die horen thuis in een parlementaire commissie.

En dit is niet het enige. Onze drang naar welvaart, onze ongebreidelde hebzucht die al het andere overstijgt, heeft onze natie tot een bende rovers gemaakt, tot uitbuiters en vernietigers van onze aarde, uitbuiters van onze koloniën, uitbuiters van onze medemens. De slavenhandel is slechts een van de symptomen daarvan. Op het moment in 1788, toen het laatste slavengaljoen Curaçao aandeed, had de WIC (West Indische Compagnie) zo'n half miljoen slaven vervoerd plus een groot aantal dat overboord werd gekieperd omdat zij de overtocht niet hadden overleefd. Het heeft geen zin naar andere naties te wijzen die daarin excelleerden. De Islam heeft wat dat betreft een nóg veel grotere schuld. Maar s.v.p. laat ieder zich om zijn eigen zonden bekommeren, want God heeft nog nooit iemands schuld vergeven omdat hij naar de ander wees. Adam probeerde nog: *“Het is die vrouw die ‘U’ mij gegeven heeft, die mij verleidde.”* En Eva: *“Ja, en ik werd door de slang verleid.”* Toch werden beiden uit het paradijs gegooid, het paradijs van de harmonieuze relatie met God. Er is nochtans een excuus: wij zitten met de kettinglast van ons verleden. Iedere misdadiger is daarom in zekere mate ook slachtoffer. In het belijden van onze zonden, verdienen ook de collectieve zonden een plaats, zelfs die tot in het verre verleden. Uit diepten roep ik tot U, O God, hoor mijn stem!

Dit is niet geheel nieuw. Vóór de Franse Revolutie schreven naar oudtestamentische traditie de Staten van Holland dikwijls een bid- en vastendag uit.²⁸⁾ Zo werd ook Ninive gered:

«« De koning schikte zich tot vasten, liet boetdagen uitroepen, verliet zijnen troon, ontdeed zich van de koninklijke sieraden, en, zich met een treurgewaad omhangen hebbende, wierp zich ter aarde voor den GOD des hémels. – En de HEER zag in genade op de Nineviten, verhoorde hunne smékingen en verzuchtingen. »»

Ik citeer uit de biddagpredikatie van Theodorus van der Groe (1705-1784), in leven die naar van het Heilig Evangelie te Kralingen, ten aanzien van Jesaja 45:5-6: *“Want het land is bevlekt vanwege zijn inwoners; want zij overtreden de wetten, zij veranderen de inzettingen, zij vernietigen het eeuwig verbond. Daarom verteert de vloek het land, en die daarin wonen, zullen worden verwoest.”* De nu volgende woorden, actueler dan ooit, werden niet lang voor het uitbreken van de Franse Revolutie opgetekend:

«« O! mijn vrienden! Met dit droevige woord van de profeet heeft de Heere ons op deze dag weer tot ulieden gezonden, om u daarop levendig voor ogen te stellen de schrikkelijke goddeloosheid en ongerechtigheid van het Nederlands volk; de vloek, die ons daarom nu verteert, en de dodelijke verwoesting, die daarop nu gauw zal volgen; al stonden ook Mozes en Samuel met hun vurige smekingen en gebeden voor Gods aangezicht. Want gelijk Zijn Naam Jehovah is, de Heere, de wezenlijke en onveranderlijke God, zo verandert ook Zijn woord niet. Zijn dienstknechten moeten al dezelfde treurige en benauwde gezichten van Zijn grimmige toorn zien over ons zondige land. Voor vier jaren moesten wij ulieden bedreigen uit Openbaring 2:5, dat de Heere ons haastelijk zou bijkomen. (...) Zij overtreden de wetten, zegt de profeet, dat dan geenszins ziet op een overtreding uit zwakheid, (...) maar op een boze,

²⁸⁾ Zie onder Google: [“Officiële Biddagen en Vastendagen op Neerlands bodem.1555-1598”](#).

moedwillige, en gruwelijke overtreding, die in niets minder bestond, dan in een gehele verlating en afval van God en Zijn heilige Wet... »»

Over Theodorus van der Groe staat geschreven:

*Zie daar een Kerkjuweel een Letterschat voor vromen
Een Boetbazuin voor het Land dat onder schulden zinkt
Een schelle noodkreet die in hart en oren klinkt
Eer ons de vloed van wee begint te overstromen!*

Zijn biddagpredikaties waren vooral een oproep tot bekering en boetedoening. Ja hadden wij maar een Mozes en een Samuel! Want al mogen de vloek en de verwoesting zijn vastbesloten, God laat zich verbidden, zelfs op het laatst. Dit wijst de geschiedenis van het verbondsvolk uit. Jeremia 18:7-8 bevestigt dat het soms gebeurt dat God zich tot een volk richt om te zeggen dat Hij het gaat uitrukken, afbreken en vernietigen, en als het volk zich op deze woorden van haar boosheid afwendt, krijgt God spijt over de rampen die Hij voor hen had bedacht.

Dit is niet de plaats om de sanering van de Nederlandse rechtsstaat in detail uit te diepen. Dat hoort binnen een brede maatschappelijke discussie. De hoofdpunten zijn niet moeilijk te vinden. De opzet en theologische fundering heb ik nader uitgewerkt in mijn artikel: "God, Vaderland en Oranje", via Google te vinden onder "Op, naar een Nationaal Réveil - Hubert Luns".

Als eenmaal schoon schip is gemaakt, dan, ja dán zal God de evangelisatie onder onze Islamitische broeders zegenen, die dan in groten getale tot het ware geloof komen ...en met ons zullen gaan wedijveren in de verkondiging van het Evangelie!

zie volgende pagina

Email van 30 oktober 2011 aan de eindredacteur van Het Zoeklicht:

Geachte Heer de Haan,

Bijgaand mijn lezing, zoals op 29 oktober uitgesproken tijdens de Islamconferentie.

Tevens vindt u de tekst, zoals ik op Internet heb gezet. Deze is iets uitgebreider met veel bronverwijzingen, ook naar artikelen van mij die ik op SCRIBD heb geplaatst (een internetprovider).

Ik vond het jammer dat tijdens het vragenuurtje niemand heeft ingehaakt op het door mij aangehaalde thema van een nationale opwekking in Nederland (en Israël), waarin Nederland een toevluchtsoord zal zijn voor de gehele wereld onder de Anti-Christ die dan vreselijk huidhoudt. Daar had ik dan ongeveer het volgende op geantwoord:

De woorden van Isaac da Costa, Roscam Abbing en Hermanus Hofman heb ik niet aangehaald vanuit een soort historische curiositeit, maar omdat ik in hart en ziel ervan overtuigd ben dat zij «profeten» waren voor de Allerhoogste, dat dit Gods woorden waren. En wat de Heer zegt, zal worden gedaan! In het begin van de lezing begon ik te zeggen dat wij nu in de eindtijd leven. Dat betekent dat wij ook nu in De Verdrukking zitten, op weg naar de Grote Verdrukking. En het is tijdens de Grote Verdrukking – waarin Nederland een licht zal zijn voor de naties en een beveiligd erf – dat de Anti-Christ zijn tanden zal laten zien. Omdat naar mijn mening de **Grote Verdrukking** voor de deur staat – te denken valt eerder in termen van maanden dan jaren – staat nu dus ook de **Grote Opwekking** voor de deur, waarin Nederland haar door God toebedeelde plaats zal innemen. Dat zal dus voorafgaan aan die Grote Verdrukking. Dus mijn citaten van Da Costa, Abbing en Hofman zijn juist nú, in deze tegenwoordige tijd, opportuun.

Ik besprak dit nadat de conferentie was afgelopen met Feike ter Velde (een van de organisatoren), die antwoordde dat hij wat dat betreft sceptisch is, want daarvan is nog niets te zien. Waarop ik antwoordde: "In de droom ligt de vrouw bewusteloos op de grond totdat «plotseling» de deur wordt opgegegooid en dan is de zaak gered. Het is dus een plotselinge en onaangekondigde gebeurtenis. Ik heb gemerkt (zo ging ik verder) dat ik meestal aanvoel of een woord van God is. Daarom ook dat ik als Katholiek deze figuren zo goed ken. Die spraken mij onmiddellijk aan toen ik voor het eerst kennis met ze maakte. Ik heb er zelfs grote moeite mee dat anderen niet hetzelfde zien wat voor mij vanzelfsprekend is en daarom heb ik geen enkele terughoudendheid dit naar buiten te brengen. Dat is misschien een gebrek! Maar ik heb liever dat gebrek dan een houten been."

In Christus verbonden,

Hubert Luns

Uitleg over het hoofdlettergebruik

Het zal de lezer niet zijn ontgaan dat in dit stuk het hoofdlettergebruik niet volgens de spellingsvoorschriften is van de Nederlandse taal. Ondergetekende bevindt zich daarbij in goed gezelschap, want Uitgeverij Het Zoeklicht doet hetzelfde.

Voor het hoofdlettergebruik staat in spellingsregels 8 en 9 van het MWB (uit “Mijn Spellingsgids”, MWB – 2011) :

[8] Namen van culturele, maatschappelijke en **religieuze stromingen** krijgen een kleine letter. Dit geldt ook voor de aanhangers van deze stromingen: beatgeneratie, liberalisme, christendom, rooms-katholieken.

[9] Namen van organen, instellingen, verenigingen, diensten, bedrijven, enz. krijgen een hoofdletter. Bijvoorbeeld: Europese Unie, het Rijk, Nederlandse Taalunie, Koninklijke Marechaussee, Universitaire Instelling Antwerpen, N. v. Nederlandse Spoorwegen, Comité Oranjefeesten.

Dit is op zijn zachts gezegd vreemd. Immers, een geloofsrichting zoals de Islam en het Katholicisme zijn geen stromingen, maar gemeenschappen of zo u wilt verenigingen. De term ‘religieuze stroming’ is slecht Nederlands. Ik, en hoop ik ook u, behoor niet tot een religieuze stroming maar tot een religie of geloofsrichting. De situatie wordt duidelijk als je spreekt over het ‘Jodendom’ en ‘christendom’ (Volgens de huidige spelling is het een wel en het andere niet met hoofdletter.) Net als ‘Nederlander’ met hoofdletter wordt geschreven, dienen ‘Christen’ en ‘Moslim’ ook met hoofdletter te worden geschreven. Het is trouwens zo dat voor een Moslim de geloofsidentiteit veel belangrijker is dan zijn nationaliteit; en toevallig geldt dat ook voor ondergetekende.

De thans geformuleerde hoofdletterregels zijn een devaluatie van het geloof. Wat in regel 8 had moeten staan in plaats van “*religieuze stromingen*” is “*politieke en filosofische stromingen*”, maar als dat laatste er had gestaan was het addertje onder het gras uit gekomen. Volgens het atheïsme is religie een vorm van filosofie, niet of enigermate aan God ontsproten of aan zijn tegenstander Satan, maar uitsluitend aan het wispelturig menselijk brein. Maar dat is niet onze mening.

De regels worden daarom als volgt aangepast. In regel 9 had moeten staan: “(...) *verenigingen, religies, diensten* (...)”. In regel 8 dient “*christendom*” en “*rooms-katholieken*” te worden geschrapt en toegevoegd aan regel 9, maar dan met hoofdletter. Verder zou in regel 8 “*nihilisme*” kunnen worden toegevoegd als voorbeeld van een filosofische stroming. Het reeds genoemde liberalisme is een mooi voorbeeld van een politieke stroming.